

Εμπιστοσύνη στον Κύριο

Εδάφια κλειδιά: **Ο ΨΑΛΜΟΣ 130 ΕΙΝΑΙ**
«Προσέμεινα τον Κύριον,
προσέμεινεν η ψυχή μου,
και ήλπισα επί τον λόγον
αυτού.»

— **Ψαλμός 130:5**

Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 130:1-8

ο ενδέκατος από τους δεκαπέντε ψαλμούς που είναι γνωστοί ως τα Άσματα της Ανόδου. Αυτά τα τραγούδια τραγουδιόνταν παραδοσιακά από Εβραίους προσκυνητές καθώς ανέβαιναν τον ανηφορικό δρόμο προς την Ιερουσαλήμ για να παρακολουθήσουν τις τρεις ετήσιες γιορτές προσκυνήματος στο Ναό. —Δευτ. 16:16· Ψαλμ. 122:1-4

Το πρωταρχικό θέμα αυτών των Ασμάτων της Ανόδου ήταν να ενθαρρύνουν τους προσκυνητές στο ταξίδι τους προς την Ιερουσαλήμ. Ένα δευτερεύον θέμα που εξετάζεται σε αυτούς τους ψαλμούς ήταν η ελπιδοφόρα προσδοκία για τη σωτηρία μέσω της άφιξης του ερχόμενου Μεσσία. Ο Απόστολος Παύλος αργότερα αναφέρεται σε συνθήκες και γεγονότα όπως αυτά που θα έπρεπε να τους είχαν κάνει έτοιμους να δεχτούν τον Ιησού Χριστό όταν εμφανιστεί στη σκηνή. —Γαλ. 3:21-24

Τα εδάφια ένα έως τρία θέτουν το πλαίσιο αυτού του ψαλμού. «Από τα βάθη φώναξα σε σένα, Κύριε», λέει το πρώτο εδάφιο. Τα βαθιά νερά είναι μια κοινή φιγούρα που χρησιμοποιείται στη Βίβλο για να δηλώσει τη στενοχώρια και τον κίνδυνο. Εδώ γίνεται λόγος για προσωπικά δεινά, αλλά και για εθνικά. Ο ψαλμωδός

αισθάνεται έντονα αυτό το βάρος. Το Ισραήλ κινδυνεύει να κατακλυστεί από μια θάλασσα προβλημάτων. Ο ψαλμωδός λαχταρά τη λύτρωση για τους συμπατριώτες του, όπως φαίνεται στα εδάφια 7 και 8, ενώ τα εδάφια 1 έως 6 επικεντρώνονται στην ατομική του αγωνία. Έτσι, μπορούμε να μάθουμε προσωπικά μαθήματα από τα δεινά του ψαλμωδού.

Η λέξη «βάθη» όπως χρησιμοποιείται εδώ θα μπορούσε να ισχύει για ταλαιπωρίες όπως θλίψη από απώλεια φίλων, περιουσίας ή σωματικές ταλαιπωρίες. Θα μπορούσε επίσης να ισχύει για τη συνείδηση της ενοχής που προκύπτει από την αμαρτία. Τέτοια βάθη μπορεί επίσης να προκύψουν από ψυχική οδύνη λόγω απώλειας πίστης, υποκύψεως σε ισχυρό πειρασμό ή στενοχώριας και θλίψης της καρδιάς εν όψει του πόνου και των βασάνων του κόσμου. Ωστόσο, από αυτά και άλλα βάθη θλίψης, είναι προνόμιό μας να επικαλούμεθα τον Κύριο για βοήθεια. —Φιλ. 4:6,7

Το τρίτο εδάφιο του μαθήματός μας επισημαίνει έναν σοβαρό φόβο για τον ψαλμωδό. Αν ο Θεός κρατούσε αρχεία αδικημάτων, κανείς δεν θα μπορούσε να σωθεί. Ο Απόστολος Παύλος μας λέει ότι ο νόμος έκανε ακριβώς αυτό: «Διά τι λοιπόν εδόθη ο νόμος; Εξ αιτίας των παραβάσεων προσετέθη, εωσού έλθη το σπέρμα, προς το οποίον έγεινεν η επαγγελία.» (Γαλ. 3:19) Ο μόνος τρόπος ανακούφισης για μια ψυχή που έχει εμπλακεί στην αμαρτία είναι να κοιτάξει μόνο τον Θεό. Πολλά πράγματα μπορεί να παρουσιάζονται ως εκτροπές ή θεραπείες, αλλά μόνο ο Κύριος μπορεί να θεραπεύσει. Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε που αυτός ο φόβος μπορεί να εξαλειφθεί μέσω της πίστης στον Κύριο και Σωτήρα μας, τον Ιησού Χριστό. «Και η ειρήνη του Θεού η υπερέχουσα πάντα νούν θέλει διαφυλάξει τας καρδιάς σας και τα διανοήματά σας διά του Ιησού Χριστού.» —Φιλ. 4:7

Το σημερινό εδάφιο-κλειδί μας αποκαλύπτει την πεποίθηση του ψαλμωδού ότι ο Θεός θα ακούσει και θα ανταποκριθεί σε κάθε κραυγή πόνου επειδή η αγάπη και το έλεος καθορίζουν ποιος είναι. (Α' Ιωάννου 4:8· Ψαλμ. 116:5) Όχι μόνο έβαλε ο ψαλμωδός την ελπίδα του στον Κύριο, αλλά και ο Απόστολος Παύλος μας υπενθυμίζει σχετικά με τον Αβραάμ όταν η υπόσχεση ενός γιου στα γηρατειά του φαινόταν αδύνατη: «Όστις καίτοι μη έχων ελπίδα επέστευσεν επ' ελπίδι, ότι έμελλε να γείνη πατήρ πολλών εθνών κατά το λαληθέν· Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου.» (Ρωμ. 4:18) Όπως ο ψαλμωδός και εκείνοι όπως ο πιστός Αβραάμ, ας έχουμε ακλόνητη εμπιστοσύνη στον Κύριο και στην κατεύθυνσή του στη ζωή μας. ■

* * *